

पिपल पुस्तकको बारेमा

यो ग्रन्थमाला भाषानुभव विधिबाट तयार गरिएको हो । यस विधिमा लेखकले मौखिक रूपमा भनेको कथालाई अर्को व्यक्तिले जस्ताको तस्तै लेखेर कथा तयार पार्दछ ।

यस किसिमका कथाहरू सत्य घटनामा आधारित हुनुका साथै गाउँका मानिसहरूको अनुभवसंग मेल खाने हुनाले उनीहरूले यसमा बढी चासो लिन्छन् । वास्तविक मौखिक वाचन प्रवाहबाट बनेका यस्ता कथाहरू पढ्दा नव साक्षर प्रौढहरूले पछि आउने घटनाको अड्कल पहिले नै पाउँछन् जसबाट उनीहरूको आत्म विश्वास र वाचन प्रवाह बढ्दै जान्छ ।

केवल सामान्य सम्पादन गरिएको हुँदा मौखिक भाषामा हुने गुणहरू जस्तै- ठाउँ ठाउँको बोलाई विभिन्नता, भर्रा शब्दहरू, सरल वाक्यहरू यथावत रहेका छन् । यो ग्रन्थमालाले नव साक्षर प्रौढ पाठकहरूलाई बोली-चालीको भाषाबाट कुशलतापूर्वक किताबी भाषामा लैजान चाहन्छ । जब उनीहरूमा पढ्ने बानी बस्दै जान्छ, परिष्कृत शैलीका नयाँ नयाँ लेखहरू पनि पढ्न सक्ने हुन्छन् ।

प्रत्येक शीर्षक छुट्टा छुट्टै भएतापनि १०० वटा जति शीर्षकमा तयार गरिने यस ग्रन्थमालामा प्रयोग भएका विभिन्न रूप, शैली, र संरचनाको माध्यमबाट नव साक्षर पाठकहरूले भाषाको विकास गर्न सक्दछन् भन्ने विश्वास गरिएको छ ।

प्रकाशक: मातृभाषा पिपल पुस्तक परियोजना - २०६३

काङ्को पहिका मन

१. डका रड - झाराड खाङ्तेड सजिलो
२. तुम्सीड रड - थिक-थिकड सजिलो
३. नेल्या रड - आसा गारो
४. घासी रड - रेम्फा परिली गिकालाडहेड

Information About This Book

Language: Dhimal

Nepali Title: Mero Padhne Rahar

English Title: My Desire to Study

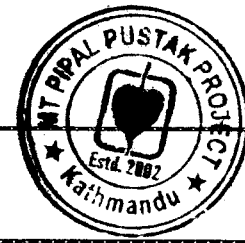
Author: Prakash Dhimal

Artist: Ratan Ale

First Edition: 2006

Copies: 500

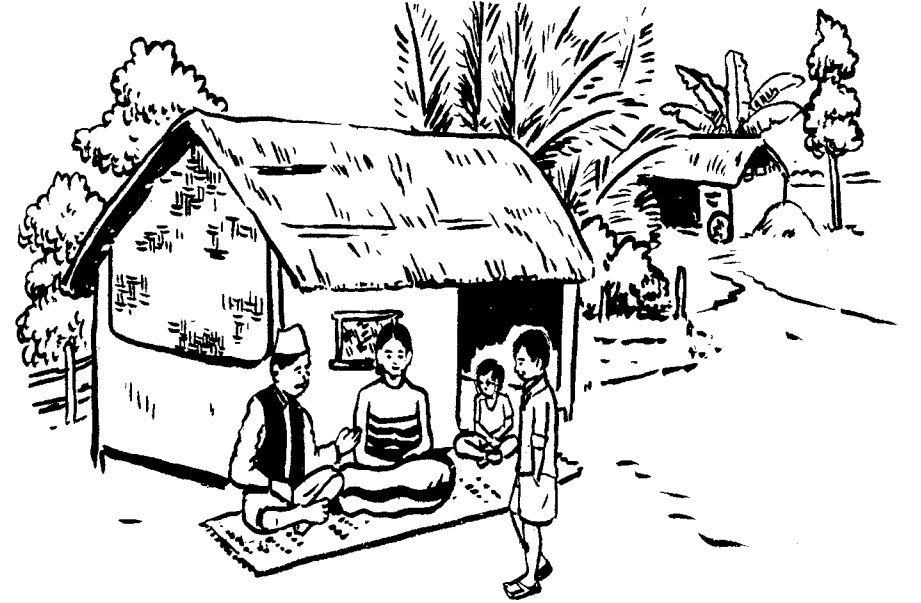
Publisher: Mother Tongue Pipal Pustak Project

काङ्को पहिका मन

इदोइ किताप चानचामिन्दी गेलाई इस्कूलता
हानितेड पहिली निङ्ली ओबलाइको आधिकार हि
दोतेड लेखिका एलोड काथा

नाकसा बानाडकाको मिडः रतन आले

आठार बासार लाम्फा का जमूभार
देराता जन्मिघा। काङ्को मिड प्रकाश
धिमाल। केलाईको जाहान ता दयामी
आबा, आमाइ, ओने र का हिनाही।

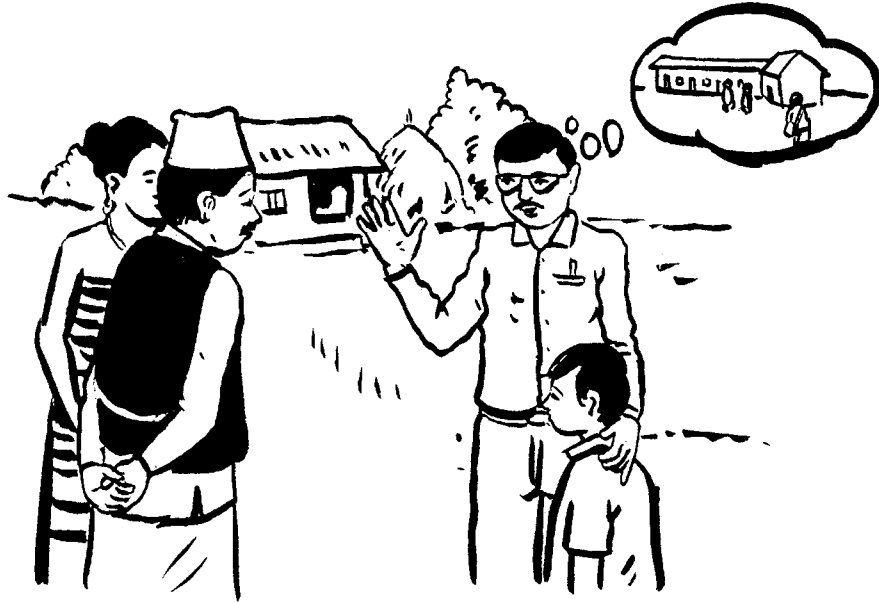
काङ्को आबा, आमाइ हालेचोइतेड
केलाइहेड पोसिही। कासेहेड मिलीङता
कामपाली दोघाखे। कालाउबुड
कासेहेड काम पाली मन माजेडही।

कासेहेड पोरिली मन जेड्ही।
काङ्को आबा, आमाइ पहेली हानीली
मापिघाखे। का खातेडबुड हानिघाखा।
येसाड खातेड हानिका गितेड कासेहेड
आमाइ, आबा चेर्घाखे। कालाउ दनाईघाडे
बुड।

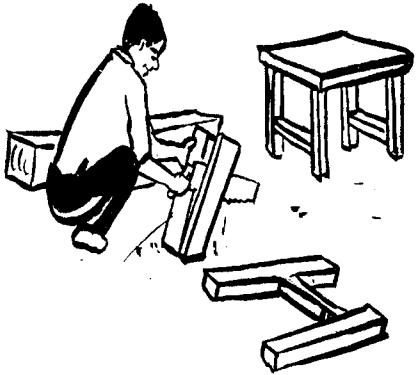
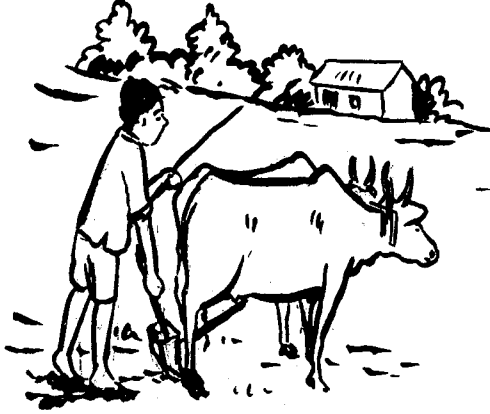
ओबलाइ दोघाखे “केलाइ
मापोरितेड ते जेड्ही, ना हाइपाली
पहेना।” कासेहेड पहेली मन जेडतेड
पहेली भासिड का काङ्को ईस्कूलको
मास्टर हेड काइघा।

वा मास्टर बुड काङ्को साता
लोही। काङ्को आबा, आमाइहेड
काङ्को काथा दोपिही। काङ्को आबा,
आमाइ इदोइ काथा माहिङ्पीही।

“केलाइ मापरितेड ते पातेड
चानाही। पहेतेड बुड पातेड चाली,
मापहेतेड बुड पातेड चाली। पहेली
खान्तेड हाले चोइतेड चाली रेम्का।”
आबा दोही।

इन्सिका काथाहोई काङ्को मन
तुही। का हिन्साड खार्घा। काङ्को
आमाइहेड खार्तेड दोघा “का पहेङ्का।”
का खार्का तिङ्तेड आमाइ कासेहेड
ईस्कूल दिङ्गिल्ली। का रेम्फा पहेघा।

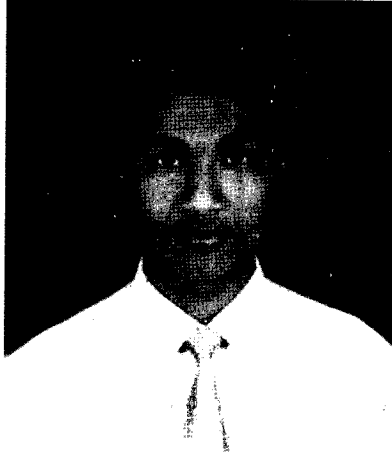

गोताड बासार का किलास ता
लाम्फा जेडघा। का हिन्साड पुरस्कार
गेलाइ निड्घा। कासेहेड भाराड दयाड
गेलाइ मन्दाताचाही। मास्टर गेलाइ
बुड हिन्साड मन्दा ताचाही। नानी
का पहेतेड हिन्साड काथा गिघा।

काड्को आबा बुड नानी कासेहेड
पहेतेड रेम्फा जेड्ना दोखे। दयाड
गेलाइ कासेहेड हाबेको चान दोतेड
गिखे। उदोड भासिड कासेहेड आबा
“नानी काड्को न्हापू तापीना” दोतेड
दोखे। नानी का पहेतेड हिन्साड काथा
गिका हिघा। नेलाइबुड चानचामिन्दि
हेड पहेपापिसु। पहेली निडली ओबलाइको
आधिकार।

काङ्को मिड प्रकाश धिमाल। काङ्को जन्म २०४३
सालता भापा जिल्लाको दमक नगरपालिका वाड नं.६
जमुभार देराता जेङ्गी।

मरो पढ्ने रहर

म अठार वर्ष पहिले जमुभार गाउँमा जन्मिएको हुँ। मेरो नाम प्रकाश धिमाल हो। हाम्रो परिवारमा आमा, बुबा, भाइ र म सहित चारजना छौं। मेरो बुबाआमाले हलो जोतेर हामीलाई पाल्नुभयो। मेरो बुबाआमाले मलाई खेतमा काम गर भन्नुहुन्थ्यो। तर मलाई काम गर्न मन लाग्दैनथ्यो।

मलाई पढ्न मन लाग्थ्यो। मेरो बुबाआमाले पढ्न जान दिनुहुँदैनथ्यो। त्यसैले म भागेर पढ्न गएँ। त्यसरी भागेर गएको देख्दा आमाबुबाले गाली गर्नुभयो। अनि कुट्नु पनि भयो। उहाँहरूले भन्नुभयो, "हामीलाई नपढ्दा त भयो, तँ किन पढ्ने?" मलाई पढ्न मन लागेकोले मैले मेरो विद्यालयको शिक्षकलाई बोलाए।

शिक्षक पनि मेरो घरमा आउनुभयो। मेरो आमाबुबालाई मेरो कुरा भनिदिनुभयो। मेरो आमाबुबाले यो कुरा सुन्नुभएन। "हामी नपढेर त गरी खाँयौं। पढे पनि गरिखानु नपढे पनि गरिखानुपर्छ। पढ्नुभन्दा हलो जोतेर खानु राम्रो" बुबाले भन्नुभयो।

उहाँहरूको त्यस्तो कुराले मेरो मन दुख्यो। म धेरै रोएँ। मैले रुँदै भने "म पढ्छु।" म रोएको देखेर मलाई आमाले विद्यालय पठाईदिनुभयो। म राम्रसँग पढ्दै गएँ।

हरेक वर्ष म कक्षामा प्रथम हुन्थे। मैले धेरै पुरस्कारहरू पाएँ। मानिसहरूले मलाई मन पराउनुहुन्थ्यो। शिक्षकहरूले पनि धेरै माया गर्नुहुन्थ्यो।

आज मैले पढेर धेरै कुरा जाने। आजकाल मेरो बुवाले पनि मलाई पढेर राम्रो भयो भन्नुहुन्छ। मानिसहरू मलाई फलानोको छोरा भनेर चिन्छन्।

त्यसैकारणले मलाई बुवाले भन्नुहुन्छ "तैले मेरो नाक राखिदिइस्।"

आज मैले पढेर धेरै कुरा जानेको छु। तपाईंहरू पनि छोराछोरीहरूलाई पढाइदिनुहोस। पढ्न पाउनु उनीहरूको अधिकार हो।

MY DESIRE TO STUDY

I was born at Jamujhar village 18 years ago. We are a family of four, my brother and I and my parents at home. My father was a farmer. He was brought up working in the fields. My parents used to tell me, "Work in the field." But I refused to work in the fields.

I desired to study. My parents refused to let me go to school. One day, I ran away and went to school. My parents scolded me for running away. They beat me, too. They told me, "We passed life without reading, why do you need education?" I told my teacher. He advised me. I requested him to come and tell my parents to send me to school.

One day, my teacher came to my house. He told my parents about my wish to learn to read and write. My parents paid no attention to him. "We have managed in life without education. With reading or without reading also one has to live life. It's better to plough and earn a living", my parents said.

I was hurt upon hearing this and wept. I said as I was crying, "I want to be able to read." My mother sent me to school looking at me sadly and weeping. I continued school, learning to read well. I was in top position each year in my class. I got a lot of prizes for my studies. People loved me very much, including my teachers.

Today, I have gained much knowledge due to my education. Now my father also has realized the benefits of my study. He feels I have done good by being able to read myself. People know me as the son of such-and-such man. Now, my father says, "You have brought honour to our family."

Now, I have considerable knowledge. I want to suggest to all of you also that you don't miss sending your children to school. Education is right for children.

प्रश्नगेलाई

१. प्रकाश धिमाल हेड हाइपाली पहेली मन जेडही वाला? काथा पासु।
२. नेलाइको देराता जामालाइहेड नेलाइ पहेली दिङगिल्सुखाना? दिङगिल्नु हाइपाली दिङगिलस्वाना?
३. पहेका कालाउ मापहेका जामालाइ ता हाइ भेनाड जेडखे? काथा पासु।
४. नेलाइको देराता जामलाइ पहेली, सीप गेलाइ धिर्ली खाडनु नेलाइ चानचामिन्दी हेड हाइपापिस्वाना? नेलाइ काथा पासु।
५. प्रकाश धिमालको आबाआमाइ भाइका बिचारको द्याड गेलाई हिनु नेलाइ हेसा सम्भिपास्वाना?
६. हाले खानिड चोइतेड केलाइ ताइको चानचामिन्दि हेड बार्का द्याड बानाइली द्वाड कुनु? नेलाइ देराता काथा पासु।
७. लाम्फाको द्याड गेलाइ र एलाको द्याम गेलाइ ता हाई भेनाड ही वाला कुनु?
८. जामालाइ हेड रेम्फा पहेपालीको लागि आबाआमाइ, देराको द्याड गेलाई र ईस्कूलको मास्टर गेलाई भाराड हाईपापिली गोयाड वाला?
९. "पहेलाउबुड पातेड चाली मापहेलाउबुड पातेड चाली "इदोई काथा हेड छलफल पासु।
१०. ताइको जामालाइहेड जुम्नीको बेलाता आगाभारी चुम्पुली हाइ पाली गोयाड वाला?

The Format of this Pipal Pustak book, as well as the Pipal Pustak series, originated with United Mission to Nepal (UMN)